

1778ko eskuizkribu bat Albeniz-Arabako euskaran?

VICTOR HIDALGO EIZAGIRRE *

Donostia, Abendua 1995

Don Julio Urkijok Gipuzkoako Diputazioari utzitako bibliotekan, bada ale bat, Bartolome Olaetxea (1723-1795)¹, munitibartar² eta Laukarizko *curea* izanak, bizkaieraz eginiko *Dotrina Cristiana* arrakastatsuaren³ bigarren argitalpenarena. *Dotrina*-ren lehen argitalpena Vitoria-n egina da, 1763. urte inguruau. Bigarrena ere Vitoria-n 1775. urtean argitaratzen da zenbait gehiketarekin, eta askoz kuriosoagoa dena, erabat aldatuz lehenengoaren hitz-ordena nabarmen atzeratzearen poderioz aditzaren gunea, zeinnahi motatako esalditan⁴. Hain justu Kardaberazek egin zuen ildo berean 1760 eta 1766 bitartean argitaratu zituen obretan. 1775. urterako, ordea, Olaetxea ez da jada Laukarizko *curea* eta honela aurkezten da bigarren argitalpen hau (1775, 1 or):

DOTRINA CRISTIANEA. / D. BARTOLOME OLAECHEA / Bilboco Ospitale Santuco Erreto-reac Laukarizco Cura zanean Jai Domequetan espliquetan evana leguez. / ORAIN BARRI-RO IMPRIMIDU DA Bilboco Errefugio Erreal, eta Misericordia Santuco Cofrade, ta Aguintari Jaunen costuz, etse Santu onetaco zar, eta gazteai Dotrina eusqueraz iracas-teco. / VITORIAN BEARDIREAN LICENCIA guztiacaz Tomas Robles, eta Navarroen etsean. / MDCCCLXXV. / SALCENDA BILBON MISERI-cordiaco etse Santuban⁵.

* Euskal Filologian Doktorea.

1. Datak X. Altzibarrek ematen ditu bere *Bizkaierazko idazole klasikoak* liburuan (Bizkaiko Foru Aldundia, 1992).

2. Jatorri hau E. Gerrikagoitia, eraberean munitibartarrak, pertsonalki adierazia da.

3. J. Bilbaok 17 argitalpen jasotzen ditu, zeinetako 16 1883a baino lehenagokoak.

4. Egin dugu guk hitz ordenaren aldaketa benetan interesgarri hauen azterketa bat gure *Hitzen ordena euskaraz* doktore tesiaaren ataletako batean (Gasteiz, Filologia Fakultatea, 1995, argitaragabea), *Bartolome Olaechearen Dotrina Cristiana(k): 1763 eta 1775 izenekoak, in Cardaverazen eskola bat, XIX. mendean barrena, in Euskal gramatikalarien testigantza: iritziak eta, praktika idatziak*.

5. Marra etzanak (/) lerrokada jauziak adierazi nahi ditu.

Aipatu alean, aurkezpen honen segidan bertan ageri da eskuz dotore idatzia hurrengo esaldia ere (1 or.)⁶:

Costazan erreal bi terdi Eche Santu / onetan: 1778⁷.

Hurrengo orrialdearen gainaldean, berriz, dio esku segurasko bere batek oraindik letra dotoreagoz (2 or.):

Albeniz Año de 1778

Ez dago beste esku oharrik 10. orrialdearen burura arte. Dotrina 9. orrialdean hasten da ematen *Fedeco Articulubac*, eta *Jangoicotasunari* dagozkion zazpiak eman ondoren hasiko da *Umanidadeari edo Guizatasunari* lotutako beste zazpiekin. Bigarrenaren azken bi lerroak 10. orrialdean ematen dira eta segidan, inprenta akats batez pentsa litekeenez, hirugarrenaren ordez laugarren artikulua ematen da, hirugarrena ez delarik beste inon ageri. Orrialde buruko esku oharra, aurrekoen letra molde desberdin batez egina, baina gero ere berriro aurkituko duguna, hirugarren artikuluaren hutsune hori betetzena dator, eta dio hala:

3. Yrugarrena. Sinistu artuebala eriotza eta passioa guc / pecatarioc salvetiagaiti.

Ez dakigu esku-oharraren egileak berak asmatzen duen artikuluaren letra edota beste nonbaitetik kopiatu edo moldatzentzuen⁸. Olaetxearen *Dotrinenaren* lehen argitalpenak bestela baitio (1763, 13):

Irugarrena,sinistu;artu evala eriotcea, ta pasiñoea, gu becatarioc salbetearen.

Edota oraintxe eskueran daukagun beste berrargitalpen batek dioen bezala (1848, 9)⁹:

Irugarrena, sinistu artu ebala erijotcia, eta pasiñoia, gu becatarijoc salbetiarren.

Liburuan barrena ez da beste esku-oharrik aurkitzen, eta hau 166. orrialdean amaitzen da segidakо exhortazio euskaltzale interesgarri eta interesatu honekin (1775, 166):

Jesu-Cristoen Eriotza, eta Pasiñoe Santubagaiti, eta Ama Virgineaen Doloreac gaiti erre-gututene deutset Escola Maisubai, arren baserrietaco Mutilchubai eusquéraz iracurten iracatsi deioela, euren Guraso, ta etsecoen aurrean, edolabere neguko gau lucétan, Dotrinea iracurri daien.

Orrialde honetatik aurrera, ordea, baditu liburuak, zenbatu gabe, aurrekoen beretsuak diren beste 62 orrialde ere¹⁰, guk hemen izendatuko ditugunak 167tik 228ra. Orrialde hauek hasiera batean idatzi gabeak behar zuten izan, harik eta liburuskaren erabiltzaileak bere eskuz betetzen dituen arte.

Eraskin honen parte nagusia, 175. orrialdetik 217ra, gaztelaniaz dago idatzia, lehen eta bigarren orrialdeko oharren letra molde berean, eta “onsa

6. Aurrerantzean eskuizkribuko lerro jauziak adieraziko ditugu barra makurtu batez (/).

7. Bokal *i* gehienek daramate *i*-aren puntua markatua azentu zorrotz baten marra balitz bezala.

8. Hasierako *y* greko eta guzi; *guc* izenordearen ergatibotasun bitxiarekin; edota segidan ikusiko dugun bezala, *-agaiti* atzizkiaren erabilerarekin, beste argitalpenetako (behintzat orain eskueran ditugunetako) *-arren* atzizkiaren ordez (nahiz bestelakoan bi atzizkiak ere erabiltzen diren Dotrianera beretsu batean).

9. Argitalpen honek 1848ko impresio data darama eta lehen orrialdean dio: *orain bederatcigarrenez reimprimidu da*; nahiz J. Bilbaoren arabera, badiren hor tartean beste zenbait berrargitalpen hemen zenbatu gabeak.

10. Gaur eguneko enkoadernazioan bederen, baina, itxura guztiz, hala izan bide da jatorrian ere.

hiltzen laguntzeko bide bat” erakusten du, *Breve Ynstrucción para ayudar a bien morir* izenburu pean (175 or.)¹¹.

218. orrialdea txuri geratzen da, eta 219tik 221era, berriz, latinez idatziak ematen dira, 10. orrialdean aurkitzen genuen letra molde harez berez, Ama Birjinari eginiko hainbat inbokazio, *Forma de bendecir el Havito de N.^a S.^a del Carmen* titulu pean (219 or.). Latinezko testuaren amaieran erasten da gaztelaniaz segidako ohar-instrukzioa (221):

El cura que es y fuere / de Araya tiene facultad / para bendecir los / Havitos de N.^a S.^a de el / Carmen.

222. orrialdea txuri dago, eta 223 eta 224an ematen ditu berriro beste bedinkazio baten formulak latinez, orain hirugarren letra molde desberdin eta ez horren zaindu batez, *Bendicion para el habito de Difuntos* titulu pean (223). Berriro geratzen dira txuri 225, 226 eta 227 orrialdeak, eta 228. eta azken orrialdearen buruan, eta orain laugarren letra molde batez (1, 2 eta 175-217 orrialdeetakoaren antzekoa, baina kasuan askoz ere karaktere handiagoetan) adieraziko du liburuaren jabetza (228):

De D. Julian García / Albeniz Pro Cura / y Benefdo de Ordo- / ñana / año de 1778

Letra beretsu batez, izen eta urte bera ageri dira bestela ere eskuz idatziak, orduan Bilboko herri izenarekin batera, liburuaren azal gogorra eta lehen orrialdearen artean, paperezko bigarren azal loreztatu batean, eta eskuz eginiko gurutzearen azpian, honelatsu:

+ / D. Julian Garcia / Albeniz / Bilbao / Año 1778

Esku idatzien zatirik interesgarriena, nolanahi, eraskinaren lehen orrialdeetan aurkitzen da. 167 orrialdetik 173ra ematen da euskaraz idatzia testu bat (1, 2 eta 175-217 orrialdeetakoaren antzeko letraz) honela dioena, *Acto Contriiciooa eriotzaco orduracò* izenburu pean ¹²:

[167 or.] ACTO CONTRICIOCOA ERIOTZACÒ / ORDURACÒ.

Ea Jesus¹³, izanzadiz neurezat Jesus / neurea! Ea, neure Jauna, eta Jaungoi- / coa, ya el-dudà orduba, ceñean zure / piedade santuba gueiago biardúdan! / Aguiquetandut, Jauna, deieguiten / nauzula, Juiciora. Neure arima / afluxidua, eta angustiaz betea, be- / guira eguizu nola zeure Jaungoi- / coac deieguitendezun zure vitci / gaitstoaren ¹⁴ contuematera. Ve- / guirazazú ¹⁵, cein zuzena dan Ja- / unguà [sic]. Deieguzu Ceruco Santu / guztiai zuri laguneguitera; eta / viotz gustitic esan eguiozu [sic]¹⁶: Ea / Ceruco Bienia-

11. Segidako izenburu hauek erakusten ditu atalka: *Conformación con la voluntad de Dios* (175); *Pide el alma à Dios perdon de sus culpas* (177); *Llora el alma sus culpas y el olvido en amar à su Dios* (180); *Llega el alma desengañada de las cosas del mundo à que la reciba Dios* (182); *Hacece cargo el Alma de haber vivido olvidada de Dios* (184); *Afectos a la SS.^a Cruz* (186); *Afectos à María Santíssima* (188); *Actos de Fè, Esperanza y Charidad* (191); *Esperanza* (199); *Acto de Contricion* (203); *Virgen SS.^a* (208); *Angelos* (208); *A la Agonía* (210); eta *Adicion* (214).

12. Testua nahikoa ondo irakurtzen da, eta ditugun zalantzak oharretan adierazten ditugu.

13. Ez dago garbi, azentu zirkunflexu bat dagoen s-aren gainetik, ala den, interjezio zeinu tartekatu bat.

14. Irakur liteke ere beharbada *gaicsto..., gaitsto...-ren* ordez.

15. Ez dago garbi azentua den edo ez, u-aren gainean.

16. Ez dago garbi bi puntu diren (:), ala puntu eta koma bat (;) zirriborratua ageri delako azpiko puntu edo koma behar lukeena.

venturadubac, ze- / ñiec vitcizaràn [sic] neure Jaungoico / eta Criadoreaquin¹⁷, assisti-dunaizu [sic] / neri becatariari; entregaitera- / [168 or.] nua bada neure Jaunaren escue- / tan neure arima au. Santu neure- / debociocoac erregutueguizu [sic] nigati / Jaungoi-coari, barcatu dichadala / neure becatuac¹⁸. Ea neure Angueru¹⁹ / Guardacoa, audà or-duba, ceñean / gueiago biardodàn zure assisten- / cia; Lagundueguidazu neure²⁰ / Jaun-goiocoaren presenciaràño, / eta an nigatic erregutu eguiyu / galdu eztadin²¹ neure arima au, / cein neure Jaunac encomendadu- / dizun. = Ama Virginia San- / tissima, afluxidu-ric dauzen²² con- / suelo, eta becatari guztiem am- / paro! Ordu onetan, Virginia / San-tissima, biardut zure pa- / trocínio, eta amparuà: Itzan / zadiz²³, Señora, nere Abogada / [169 or.] zure Seme, eta neure Jaunan au- / rean: Erregutu eguiyu barcatu / deitzala neure becatuac: baldin zuc / erregutzen badiozu, eztut dudaric / Jaun arc, barcatuko deutzalà²⁴, cer- / gatic, ezauturic neure culpac ez- / caten deutatz barcacioa²⁵ biotz guz- / -titi. = Ea, Jesus neurea, eldunaiz / zugáná, neure becatuac erreconoci- / duric; Abri-gaduegizu²⁶ Jauna zure / Creatura au, cein costaduzazun / zeure gorpuceco odol pre-ciosoa; neri / barcaquetaco, solam.^{te} guraduzu neu- / re arrepentimentua: ba diot, Jau-na, / biotz guzti: Neure, JesuChristo Jau- / na, Jaungoico, eta guizon eguiaz- / coa: ba-nio, nola diot neurea; bein- / ere izan ezpanaíz ni becatariau / zeurea: gueiago guraízan-badut nic / [170 or.] munduonetaco gauzac zu bañio?²⁷ / Bañio ia erreconociduic, hu-mi- / lladuic, eta arrependiduic zuga- / na eldu naiz, zeregati zu zaran / nere Redemp-tore; confianza an- / dibatequin zuc becatariai emon- / diozun verba artan: Edozain-[sic] / orduban, ceñean becatariai etor- / tendan zugana arrepentiduric, / barcatuco dio-zula bere becatuac / eta admitiduco dozula²⁸ zeure am- / istade, eta gracian.

Neure JesuChris- / to Jauna, Jaungoico, eta Guizon egui- / azcoa. O²⁹ Jesuchristo, neu-re vitciza! nor³⁰ ofendido dudan³¹ neure pecatua- / quin! Neure Jaungoicoa, Neure / Aita, eta Jauna! Neure Metcede³² / gailea, [sic] eta neure ondatzun guztia! / Neuri deut-zazan³³ itzana emon, eta / etzervere ezeti criadu ninduanari; / oni ofendiduneven? Oni agraviatu- / [171 or.] never nic, itzanagaz ni criatu- / tura [sic] vil, eta indigno bat; ez-tavera / mereci lurran gueñean egotea? / Baña, Jesus, neure arimearen / Jueza, etzau-tendot cerala infini- / toa ceure Justician; baña bai ere / ceure misericordian; eta alan / Neure Redemptore ceure miseri- / cordiagana apelaiten dot, etzcatcen / dotzula mi-sericordia; eta pecatari / fragilaleguez eguidodan ofensaen / barcatcioa. Ezteututz Neure / Jaungoicoa, ezcacen, parcatunai- / zula Infernuco penan vildurra- / gaiti, cei-

17. Interjezio moduko arrasto bat ere ageri da komaren gainean punturik gabe.

18. Izan liteke beharbada azentu kamuts arrasto bat azken *a*-ren gainean.

19. Izan liteke hainbat behartuz gero *Angueru*, *Angueru*-ren ordez.

20. Irakur ere liteke beharbada *neures*, baina segurasko da azken zeinua, *e*-aren zuztar amaiera.

21. Izan liteke *estadin*.

22. Hala irakurtzen da, nahiz testuinguruarenengatik genitibo bat espero zitekeen *dauzenen* edo modukoa.

23. Koma hau ez da garbia.

24. Azentuak ez dira garbiegi irakurtzen kasu askotan, izan litezkeelarik beste nolabaiteko markak edo. Kasu honetan ere.

25. Azken *a*honek azentu zorrotzaren arrasto bat darama, eta gainetik, hau ezabatzen bezala, bes-te arrasto bat gurutzatua azentu kamutsarena bezala.

26. Gainetik zirriborratua dagoelarik aditz laguntzailea, *i* bat ageri da *g*-aren gain aldetik idatzia, *eizu* forma irakurtzaraz, edota *egizu*. Ez ordea inola, *eguiyu*.

27. Azken *ñ* honen tildea ez da batere garbia.

28. Ez da ondoegi irakurtzen aditz flexioaren *o* hori, izan zitekeelarik hainbat behartuz gero *u* bat, edota *are*, *e*.

29. *O* kapital honek eraman lezake gainean azentu zorrotz bat, nahiz izan litekeen berau goiko le-roko koma ere.

30. Ez da oso garbi irakurtzen azken hitz hau. Aurreko lerro bukaeran beste hitz baten lehen si-laba (ondoren gidoi arrasto bat duena) ageri da zirriborratua. Esango litzateke, zirriborratua ageri de-na dela *ce*-silaba, eta erlatibo honen bigarren partea *in* idatzi zuela autoreak hurrengo lerroaren hasie-ran. Azkenik hitza aldatzea erabakita, *ce*- hori ezabatu, eta aprobetxatu ote zituen *in* horien arrastoak gainetik idazteko *nor* hitza.

31. Azken lau letrak, erdi-zirriborratuak, ez dira ondoegi irakurtzen, izan zitekeelarik aditz flexioa *deu...* itxurako beste zerbait.

32. Beharbada irakur liteke *Mercede* ere, logikoagoa, *Metcede* horren ordez.

33. Izan liteke akaso *deustazan* ere, edo beharbada probableago oraindik *deutcazan*, *c* ondo bitxi batez *a* baten aurrean.

ñac merecideudan ³⁴ neure / pecatuagaitic; Ezcatcendiotzut [sic] / bai Zeu añ ona itzanganaz, ofen- / diduagaitic; eta cergatic amai- / tenzaitudan munduko gauza / [172 or.] guztiac baña gueiago; Neure ari- / ma, eta neure vitciza baño gueiago: / bada amaduco zeinduquet naíz ez- / palego Infernuric, ceñegaz peca- / taria ³⁵ castigadu, solam. te zeralaco / Zerana, infinitam. te Ona; bada / Zera Neure Jaungoicoa, neure / Ayta, eta Redemptorea; Onegaitic / Amaintenzaitut; onegaiti deucat / damutazun andibat Zeu ofendi- / dua; eta proponietandot ez gue- / iago ofendidua. Etxarri egui- / dazu, Neure Aita, zeure bendit- / cio santuba, eta onegaz parcatu / eguizu neure culpac, merecidei- / dan zeure gracia; eluetanda- / boda orduba, neretaco ain deseas- / duba. Ja, Jau- na, neure ³⁶ / enfermedadeac acabaiten nau: / Ja, neure Potenciac, dagoz movi- / [173 or.]mentu bagaric. Ja neure ari- / mea despedietan doa vere gorput- / cetic ³⁷ Zugana joateco. Ja, Jau- / na emotendot atcereingo ³⁸ suspirio, / eta alientoa. Parcatu, Jauna, / Parcatueguidazu. Misericordia, / neure Jaungoicoa, eta piedadea, / badà Vere ezcuetan, neure Jesus / ona, entregaiten dot neure ari- / mea. Zeuc Jauna Redimiduza- / ben, [sic] admitiduzazu zeure Compa- / ñia Santuban Amen.

Testua da, kurioski, aurrerago gaztelaniaz ematen den *A la Agonia* ataleko haren (210-214 orr.) euskarazko bertsio nahiko estu lotu bat, nahiz badituen ere bere aldeak. Segidan ematen dugu gaztelaniazkoa, eta honen parean esaldiz esaldi euskarazkoa ere, alderaketa erraz honek merezzi duelakoan ³⁹:

210 or.] *A la Agonia*

Jesus, Jesus, sed para mi Jesus mio.
 Ea ⁴⁰ mi Dios y Señor, ya llegó la hora en q. e mas necesito de vtrā⁴¹ piedad.
 Ja os oigo, Dios mio, que me llamas a Juicio.
 Ea, Alma afligida, y angus-tiada, mira que Dios te llama a que le des cuenta de tu malograda vida.
 Mira que es recto y severo Juez.

Acto Contriciooa eriotzaco orduracò.

Ea Jesus[^], izanzadiz neurezat Jesus neurea!
 Ea, neure Jauna, eta Jaungoi-coa, ya eldudà orduba, ceñean zure piedade santuba gueiago biardúdan!
 Aguiquetandut, Jauna, deieguiten nauzula, Juiciora.
 Neure arima affligidua, eta angustiaz betea, be-guira eguizu nola zeure Jaungoi-coac deieguitendezun zure vitci gaitstoaren contuematera.
 Ve-guirazazú, cein zuzena dan Jaunguà.

34. Egon liteke hala ere zalantzaren bat irakurketa honetan. Ze hala irakurtzen den arren nahikoa garbi, aditz flexioa bitxia gerta liteke.

35. Irakurri, berez, *caria* irakurtzen da, baina egilearen *c* eta *t* oso gutxigatik bereizten dira askotan.

36. Hitz oso bat ageri da hemen gainetik zirriborratua x moduko zeinuekin.

37. Hitzaren azken parte hau, *cetic*, gainetik zirriborratua dago, eta ez da ondoegi irakurtzen.

38. Irakurketa horretan zenbait zalantza egon litekeen arren, zail gertatzen da beste zeinnahi irakurketa.

39. Gaztelaniazko testuan ditugun irakurketa zalantzak oharretan adierazten ditugu, eta ez ditugu adierazten orrialde saltoak baino, ez lerro jauziak (nahiz errespetatu ditugun erdibitutako hitzen gidoiak). Euskarazkoan, testua baino ez jada.

40. *Ea* baino gehiago *Ca* irakurtzen da, baina ondorengo eta dudagabeko beste *E* maiuskula batzuena berdina gertatzen da lehenengo letra hori eta euskarazko bertsioa ere *Ea* esaten da. Berdin aurreragoko *Ea* kasu guztietaen ere.

41. Azken hitz laburtu honen gaínean halako tilde bat ageri da (-), adierazi nahian, agi danean, hitz laburtua edo dela, eta *vuestra* edo irakurri beharko litzatekeela, aurreragoko beste kasuetan bezala.

Llama à los Santos de la Corte Celestial.

[Ea Bienaventurados que reinais con mi Juez, y Criador, assistid a este afligido pecador que ba à entregar su alma en manos de su severo Juez.

Interceded Santos mios, por mi á Dios paraq.^e me quiera perdonar.

Ea An-gel de mi Guarda, esta es la hora en que mas necesito de vtrá asistencia.

Acompañad á mi alma hasta la presencia de mi Dios.

Abogad por mi paraq.^e no se malogre esta Alma [211 or.] que Dios os encomendò.

Virgen SS.^a,⁴² Consuelo de afligidos y amparo de pecado-res;

en esta hora, Virgen pura, necesito vtró favor.

Sed mi Abogada ante vuestro SS.^o Hijo.

Rogadle que me quiera perdonar;

que si vos interce-deis por mi, no dudo me los perdonará,

pues reconocido de mis culpas, le pido perdon de ellas.

Ea Jesus del alma mia, ya vengo á Vos reconocido de las mu-chas culpas que contra Vtrá Divina Magestad he cometido.

Recoged, Señor, esta obeja, que os costó el inenarrable tesoro de vtrá preciosa sangre:

Dieeguizu Ceruco Santu guztiai zuri laguneguitera; eta viotz gustitic esan egiziozu:

Ea Ceruco Bienaventuradubac, zeñec vticizaràn neure Jaungoico eta Criadorequin, assistidunaizu neri becatariari; entregaitera-nua bada neure Jaunaren escue-tan neure arima au.

Santu neure- debociocoac erregutueguizu nigati Jaungoicoari, barcatu dichadala neure becatuac.

Ea neure Angueru Guardacoa, audà orduba, ceñean gueiago biardodàn zure assistencia;

Lagundueguidazu neure Jaungoicoaren presenciaràño, eta an nigatic erregutu eguzu galdu eztadin neure arima au, cein neure Jaunac encomendadu-dizun.

Ama Virginia Santissima, afluxuric dauzen consuelo, eta becatari guztien amparoa!

Ordu onetan, Virginia Santissima, biardut zure patrociño, eta amparuà:

Itzan zadiz, Señora, nere Abogada zure Seme, eta neure Jaunan au-rrean:

Erregutu eguzu barcatu deitzala neure becatuac:

baldin zuc erregutzen badiozu, ez-tut dudaric Jaun arc, barcatuco deuztalà;

cer-gatic, ezauturic neure culpac ez-catcen deutzat barcacioa biotz guzti.

Ea, Jesus neurea, eldunaiz zugáná, neure becatuac erreconoci-duric;

Abrigadueguzu Jauna zure Creatura au, cein costaduzazun zeure gorputeko odol preciosoa;

42. ^a hori SS hizkien gainean dago idatzia eta ez segidan hemen legez.

y pues para perdonarme solo queréis q.^e me arrepi-enta;
digo, Señor, con todo mi corazon.
Señor mio JesuChristo; O, mi Jesus!
Ó Dios Eterno!

Como os llamo mio; si yo miserable pecador, nunca he sido vuestro?
pues mas he querido las cosas perecederas [212 or.] de este mundo
que à Vos mi Dios, mi Criador, y Redemptor?

Pero ya, Señor, arrepentido, humillado, y reconocido, vengo á Vos,
que sois mi Redemptor;

confiado, Di-os mio, en la palabra
que teneis dada al pecador, que en
cualquiera [hora]⁴³, que reconoci-
do de sus culpas, os pidiere perdon,
le perdonareis.

Señor mio Jesu Christo! O Chri-
sto Jesus de mi vida! á quien ofen-
di con mis culpas? [sic]

A mi Dios! A mi Padre! A mi
Señor, y Bienhechor! y to-do mi
bien!

A quien me dio el ser que ten-
go, y me criò de la nada! A este
ofendi!

A este agravie! Siendo yo una
criatura vil, indigna de que la tierra
me sufra!

Pero, Jesus de mi Alma; sois in-
finito en vuestra Justicia; tambien
lo sois en la Misericordia:

y asi, Redemptor mio, á Vue-
stra misericordia apelo, y os pido

neri barcaquetaco, solam.^{te} gura-
duzu neu-re arrepentimentua:
ba diot, Jauna, biotz guzti:
Neure, JesuChristo Jau-na, Jaun-
goico, eta guizon eguiaz-coa:
baño, nola diot neurea; bein-ere
izan ezpanaiz ni becatariau zeurea:
gueiago guraizanbadut nic mun-
duonetaco gauzac zu baño?

Baño ia erreconociduic, humi-lla-
duc, eta arrependeduic zuga-na el-
du naiz, zeregati zu zaran nere Re-
demptore;

confianza an-dibatequin zuc
becatariai emon-diozun verba ar-
tan: Edozain orduban, ceñean be-
cataria etor-tendan zugana arre-
pentiduric, barcatuco diozula bere
becatuac eta admitiduco dozula
zeure am-istade, eta gracian.

Neure JesuChris-to Jauna,
Jaungoico, eta Guizon egui-azcoa.
O Jesuchristo, neure vitciza! nor
ofendidu dudan neure pecatua-
quin!

Neure Jaungoicoa, Neure Aita,
eta Jauna! Neure Metcede gailea,
eta neure ondatzun guzia!

Neuri deutzazan itzana emon,
eta etzervere ezeti criadu ninduana-
ri; oni ofendiduneven?

Oni agraviatu-neven nic, itza-
nagaz ni criatu-tura vil, eta indigno
bat; eztavena mereci lurran gueñe-
an egotea?

Baña, Jesus, neure arimearen
Jueza, etzautendot cerala infini-toa
ceure Justician; baña bai ere ceure
misericordian;

eta alan Neure Redemptore
ceure misericordiagana apelaiten
dot, etzcatcen dotzula misericordia;

43. Bertan ageri den hitza ez da *hora*. Irakur litekeena *rpo*, edo *yao* edo horrelako zerbait da. *Hora* ipini dugu euskarazko bertsioan *ordu* ageri delako leku berean.

perdon de lo que como fragil peca-dor os he ofendido.

No os pido, Dios mio, que me perdoneis por el temor [213 or.] del Infierno, que merezco por mis culpas, sino solo por ser Vos quien sois, y porque os amo sobre todas las cosas del mundo mas que a mi vida y mas que a mi ser:

pues aunque no huviera Infier-no, conque castigar mis cul-pas; solo por ser Vos quien sois, os amará [sic],

pues sois mi Dios, mi Padre, y Redemptor:
por eso os amo;
y por eso me pesa de haveros ofendido;
y propongo de no ofenderos mas.

Hechadme, Padre mio, vtrā bendicion,

y con ella perdonar mis culpas, para que merezca vuestra gracia, pues se llega, Señor la hora para mi tan deseada.

Ja mi enfermedad me executa.

Ja mis potencias se entorpecen.

Ja mi Alma se despide de mi cuerpo para ir á Vos.

Ja, Señor doi el ultimo aliento.

Señor, misericor-dia, Dios mio, y piedad, pues en vues-tras manos, Jesus mio, encomien-do mi espiritu.

Vos, Dios mio, re-dimisteis mi Alma; recibidla en vtrā Santa Compañia.

Amen.

eta pecatari fragilalequez egundo-dan ofensaen barcatcioa.

Ezteutzut Neure Jaungoicoa, ez-catcen, parcatunai-zula Infernu penan vildurra-gaiti, ceiñac mereci-deudan neure pecatuagaitic; Ezcat-cendiotzut bai Zeu añ ona itzana-gaz, ofen-diduagaitic; eta cergicatic amai-tenzaitudan munduco gauza guztiac baña gueiago; Neure ari-ma, eta neure vticiza baño gueiago:

bada amaduco zeinduquet naiz ez-palego Infernuric, ceñegaz peca-taria castigadu, solam.^{te} zeralaco Zerana, infinitam.^{te} Ona;

bada Zera Neure Jaungoicoa, neure Ayta, eta Redemptore;

Onegaitic Amaitenzaitut;

onegaiti deucat damutazun an-dibat Zeu ofendi-dua;

eta proponietandot ez gue-iago ofendidua.

Etzarri egui-dazu, Neure Aita, zeure bendit-cio santuba,

eta onegaz parcatu eguizu neure culpac, merecidei-dan zeure gracia; elquetanda-bada orduba, neretaco ain dese-a-duba.

Ja, Jauna, neure enfermedadeac acabaiten nau:

Ja, neure Potenciac, dagoz mo-vi-mentu bagaric.

Ja neure ari-meа despedietan doa vere gorput-cetic Zugana joate-co.

Ja, Jau-na emotendot atcereingo suspirio, eta alientoa.

Parcatu, Jauna, Parcatueguida-zu. Misericordia, neure Jaungoicoa, eta piedadea, badà Vere ezcuetan, neure Jesus ona, entregaiten dot neure ari-meа.

Zeuc Jauna Redimiduza-ben, admitiduzazu zeure Compa-ñia Santuban

Amen.

Norena da itzulpena? Julian Garcia Albenizena? Eta nor da apaiz hau? Eta nongoa? Eta noiz bizi izandu zen? Ba al zekien euskaraz? Eta non ikasia? Eta testua ze euskalkitan dago egina? Albenizko herrian, eta Ordoñanan ere, eta Araian (hirurak Araban, Gipuzkoa eta Nafarroatik oso hurbil, baina baita ere Gipuzkoan bizkaiera hitzegiten den lurralteetik), Aguraingo iparraldean, Aizkorri pean, ez da jada euskalarik hitzegiten Bonaparteren garaian. Izan al lezake testu honek bere “bizkai”, “giputz” edo “napar” joera nahasiekin zerikusirik garaiko eta inguruko euskalki harekin? Hala, zeinnahi delarik ere, testuak soilik adierazten du itzultzalearen idiolekto propio, eta nahasia? Hemen testua eman nahi izan dugu argitara, berak ezer argi ahal baleza.

LABURPENA

Artikuluak euskarazko eskuizkribu ezezagun bat ematen du argitara (honen gaztelaniazko jatorrizko bertsio posiblearen parean), izan litekeelakoan berau 1778ko urte inguruau idatzirikoa Arabako Albeniz, Ordoñana eta Araiako herrien inguruko hizkera batean, mende bat geroago, Bonapartek bere ikasketak egiten dituenerako, jada desagertua izango dena lurralte hauetatik.

RESUMEN

El artículo presenta un manuscrito hasta ahora desconocido en lengua vasca (junto a su posible versión original en castellano), cuyo origen se puede remontar a los alrededores del año 1778 y a una variedad de lengua usada en los alrededores de las poblaciones alavesas de Albéniz, Ordoñana y Araya, lugares en los que un siglo más tarde el príncipe Bonaparte no encontrará ya para sus estudios testimonios de uso de la lengua vasca.

RÉSUMÉN

L'article présente un manuscrit jusqu'alors méconnu en langue basque (accompagné de sa possible version en espagnol), dont on peut situer l'origine aux alentours de l'année 1778, et dont le type de langue utilisée nous amène aux environs des populations d'Albéniz, d'Ordoñana et d'Araya en Alava, endroits où un siècle plus tard le prince Bonaparte ne trouvera plus pour ses études de témoignages d'utilisation de la langue basque.

ABSTRACT

This article presents a manuscript written in Basque which was unknown until now (together with its possible original version in Spanish). The origin of the manuscript could date back to around the year 1778, and to a variety of language used in the area surrounding the villages of Albéniz, Ordoñana and Araya in Alava, places where a century later, Prince Bonaparte would not find any evidence of the use of the Basque language for his studies.